

Dkt. Leslie Allen, Maombolezo, Kipindi cha 15, Maombolezo na Ukristo

© 2024 Leslie Allen na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hiki ni kipindi cha 15, Maombolezo na Ukristo.

Tumeacha maandishi ya moja kwa moja ya Maombolezo, lakini ninachotaka kufanya nanyi sasa ni kujifunza nanyi Maombolezo kutoka kwa mtazamo wa Kikristo.

Nina mambo 15 ambayo nataka kuwaletea.

La kwanza ni kwamba, kwa kweli, kuna mwenzake wa Agano Jipya na Maombolezo. Tunapata katika Injili ya Luka katika sura ya 19 na mistari ya 41 hadi 44. Huyu hapa Yesu akija Yerusalemu, akikaribia Yerusalemu, na analilia Yerusalemu, si kwa ajili ya mateso yake, bali kwa ajili ya mateso yake.

Kwa hivyo, huku Maombolezo yakiangalia nyuma, Yesu anaangalia mbele. Ana usemi uleule wa huzuni kama tunavyouona katika Maombolezo na pia ana dalili ya hatia. Yesu alipokaribia na kuuona mji, aliulilia, akisema, Laiti ungalijua leo mambo yaletayo amani, lakini sasa yamefichwa machoni pako.

Hakika, siku zitakuja ambapo adui zako watakuzungushia maboma, na kukuzunguka, na kukuzunguka pande zote. Watakuponda wewe na watoto wako ndani yako, wala hawatakuachia jiwe juu ya jiwe, kwa sababu hukutambua wakati wa kujiliwa kwako na Mungu. Na ndivyo ilivyo, ukiangalia mbele mwaka wa 70 BK na anguko jipya la Yerusalemu na kuharibiwa kwa hekalu la pili, hekalu la Herode.

Na kwa hivyo, kuna aina ya ulinganifu na Maombolezo na tunapata usemi kama huo wa hatia na huzuni midomoni mwa Yesu. Acha niendeleo kusema kuna njia mbili nzuri za kufupisha Maombolezo. Na hapa kuna njia moja.

Ninanukuu kutoka kwa Kitabu cha Zondervan Handbook to the Bible. Maombolezo ni mkusanyiko wa maombolezo matano yanayoomboleza uharibifu wa Yerusalemu na jeshi la Babeli mwaka wa 587 KK. Ugomvi wangu pekee na hilo ni kwamba nadhani ulikuwa mwaka wa 586, lakini hilo ni jambo dogo.

Lakini hilo ni sawa. Hilo ni suala la ufafanuzi wa kihistoria, na tunapaswa kuangalia muktadha wa kihistoria wa maandishi, na yanafanya vizuri sana hapa. Lakini hatuwezi kubaki hapo.

Acha sasa nigeukie Utangulizi wa Agano la Kale wa Brevard Childs. Kwa umuhimu, kichwa kamili cha kitabu ni Utangulizi wa Agano la Kale kama Maandiko Matakatiifu. Hapa, anapata mbinu ya kifasihi.

Anapata kitu chenye thamani ya kudumu katika kitabu badala ya historia tu. Na hivi ndivyo Childs alivyoandika. Kitabu cha Maombolezo kinahudumia kila kizazi kinachofuata cha waaminifu, waaminifu wanaoteseka, ambao historia imekuwa isiyovumilika kwao.

Na hapo ndipo. Na ni nzuri sana. Ameifupisha vizuri sana.

Anawafikiria kila kizazi cha waumini wanaopitia nyakati za shida kubwa. Kwa hivyo hiyo ndiyo hoja ya pili.

Hoja ya tatu, Maombolezo, ina umuhimu wa kisheria kwa kuwa inaendana na sehemu zingine za maandiko, pia, katika maelezo mbalimbali.

Kwa mfano, Mungu ni nyeti kwa mateso. Hilo lilikuwa jambo ambalo linadokezwa sana na mshauri na katika makutaniko waliojaribu kuja kuomba katika Sura ya 5. Lakini Mungu ni nyeti kwa mateso. Ninakuelekeza kwenye kitabu cha Kutoka, Sura ya 2, mistari ya 23 hadi 25.

Baada ya muda mrefu, mfalme wa Misri alikufa. Waisraeli waliugua chini ya utumwa wao na kulia. Kilio chao cha kuomba msaada kilimfikia Mungu kutoka utumwani.

Mungu akasikia kilio chao, na Mungu akakumbuka agano lake na Ibrahimu, Isaka, na Yakobo. Mungu akawaangalia Waisraeli, na Mungu akawajali. Nami nakumbushwa sana kuhusu ombi hilo tunalopata zaidi ya mara moja katika Maombolezo.

Tazama uone, Bwana. Tazama uone Mungu anafanya nini hapa. Tukiendelea na Kutoka 3, mistari ya 7 hadi 9, tunapata kauli kama hiyo.

Bwana alisema nimeona mateso ya watu wangu walioko Misri. Nimesikia kilio chao kwa sababu ya wasimamizi wao wa kazi. Hakika, najua mateso yao.

Nimeshuka ili kuwaokoa kutoka kwa Wamisri na kuwatoa katika nchi hiyo hadi nchi nzuri na pana, nchi inayotiririka maziwa na asali hadi nchi ya Wakanaani na kadhalika. Kilio cha Waisraeli kimenijia sasa. Pia nimeona jinsi Wamisri walivyowatesa.

Na hilo ndilo wazo la msingi ambalo mshauri alikuwa nalo na ambalo kutaniko lililishikilia, kwamba Mungu angekuwa nyeti na angewasaidia. Eneo la pili la umuhimu wa kisheria ni kwamba kulikuwa na somo kwa watu wa Mungu kujifunza katika aina ya lugha tunayosoma katika Maombolezo. Na hapa ninafikiria Kutoka sura

ya 12 na mstari wa 15, himizo la kufurahi pamoja na wanaofurahi na kulia pamoja na wanaolia.

Na hili lilikuwa jambo ambalo mshauri , zaidi ya yote, angeweza kufanya. Alikuwa mtu aliyelia na wale waliolia. Na kwa nini tunahitaji kufanya hivyo? Naam, katika Mhubiri, kuna kauli ya msingi ambayo tunahitaji kuichukulia kwa uzito.

Na iko katika Mhubiri sura ya 2 na mstari wa 6. Na acha nigeukie haraka. Inazungumzia juu yao; ni sura ya 3 na mstari wa 6, kwa kweli. Hebu tuifanye sawa, na ni sura ya 3 na mstari wa 4. Na inazungumzia nyakati tofauti.

Na wakati mwingine, tuna nyakati nzuri na nyakati zingine; kuna nyakati mbaya. Na kuna tofauti hii. Na mstari wa 4 wa sura ya 3 unasema, kuna wakati wa kulia na wakati wa kucheka, wakati wa kuomboleza na wakati wa kucheza.

Tunahitaji kutambua nyakati hizo, kwa ajili yetu wenyewe na kwa ajili ya wengine wanaotuzunguka. Ikiwa ni wakati wa kulia, basi tunahitaji kulia kwa ajili yetu wenyewe na kwa ajili ya wengine wanaolia. Ikiwa ni wakati wa kuomboleza, basi tunahitaji kuomboleza na kutoa muda kwa hilo, kwa kweli.

Na kwa ujumla, basi, kuna umuhimu mkubwa wa huzuni ya mwanadamu. Maombolezo yanathibitisha sana kwamba huzuni ni muhimu; mtu lazima ahuzunike. Tunaona kwamba msisitizo katika maombolezo ya mazishi, ambayo yanatawala sehemu kubwa ya kitabu hicho, ni umuhimu wa huzuni ya mwanadamu.

Kwa hivyo, kwa ujumla tunaweza kuzungumzia thamani ya kiroho ya maombolezo kama ufafanuzi mrefu wa huzuni. Tunahitaji kitabu hiki. Kitabu hiki ni kitabu kwetu. Ni sehemu kubwa ya maandiko.

Kisha, kuna hoja ya nne: hitaji la kutamka huzuni. Nilikutana na kitabu, nadhani kilikuwa katika lugha ya kigeni lakini kilikuwa kimetafsiriwa kwa Kiingereza, kinaitwa Mateso.

Na iliandikwa na mwanamke aliyeitwa Dorothee Surla. Na alizungumzia mateso na lugha. Kwa kweli, sura ya tatu ya kitabu hicho iliitwa Mateso na Lugha.

Alisema hatua ya kwanza kuelekea kushinda mateso ni kupata lugha inayoongoza kutoka kwenye mateso yasiyoeleweka ambayo humfanya mtu kuwa bubu. Tunahitaji lugha ya maombolezo, lugha ya kilio, lugha ya maumivu. Hii inasisitiza hitaji la kutamka huzuni na kuitoa kwenye mfumo wa mtu kwa kuisema na kuelezea.

Kuna kitabu ambacho nimekiona kuwa cha thamani, labda zaidi ya vitabu vingine vingi, kitabu cha kiufundi kuhusu huzuni. Kinaitwa The Path Through Grief, na kimetungwa na mwanamke anayeitwa Marguerite Mouvard . Nami nitaangalia

mambo tofauti ninayotaka kunukuu kutoka kwa kitabu hicho katika video hii mahususi.

Na kwa mfano, anasema, ngoja nigeukie marejeleo. Yeye ndiye anayenukuu . Unakumbuka nilinukuu shairi la Ruth Feldman? Hili ndilo shairi, na hapa ndipo nilipolipata. Maji ya hasara yalipopanda, nilijenga sanduku la maneno, nikachukua sehemu mbili za kila sehemu ya usemi, na nikapanda juu ya mafuriko.

Na hapo ndipo tulipo. Shairi linaendelea, lakini ilikuwa ni ubeti wa kwanza kabisa ambao nilifikiri ulikuwa sahihi sana. Marguerite Mouvard anaendelea kusema kwamba, baadaye katika sura hiyo, kuzungumza ndiyo njia iliyo wazi zaidi ya kuelezea hisia zetu.

Tunaweza kuzielezea kwa ukamilifu na undani wake wote. Tunaweza kutoa mifano na kuleta vivuli vya maana, rangi, ukali, na utofauti. Tunaweza hata kutumia sitiari kwa hisia fiche ambazo hazieleweki kwa urahisi.

Anaendelea kuzungumzia umuhimu wa kuzungumza. Hakika, kuna mazungumzo mengi yanayoendelea kutoka kwa mshauri kwanza wakati waumini hawakuweza kufanya hivyo, lakini kuongoza mawazo yao, kuwafanya waelewe kinachoendelea, na hatimaye, wanaweza kujieleza wenyewe. Na hiyo ndiyo kilele kikubwa.

Jambo la tano ni kwamba tuna utafutaji wa tafsiri na tathmini katika Maombolezo . Je, kuna maana yoyote katika yaliyotupata? Na katika hali hii maalum, kuna ndiyo nyingi iliyoletwa na mshauri katika jibu.

Na kuna matokeo ya maana. Tulisema tunapaswa kuwa waangalifu sana na suala hili mahususi. Huzuni ni tofauti sana, na mtu hapaswi kudhani kwamba tunajua asili ya huzuni kwa mtu yeyote.

Tunapaswa kusikiliza kwa makini sana. Lakini kwa watu hawa ambao wameachwa nyuma katika 586, walichohitaji ni ujumbe unaofanana sana na ule wa Alcoholics Anonymous, kama tulivyotaja. Kuchukua jukumu la kile kilichotokea na kutambua kwamba walikuwa na jukumu, kutambua kwamba walikuwa na lawama katika kesi hii maalum.

Kama ninavyosema, huzuni huchukua maumbo na ukubwa mwingi, na mifano mingi ya huzuni haitaangukia katika kundi hili, lakini ikiwa itaangukia, basi lazima ielezwe.

Jambo la sita ni utakaso wa huzuni ya mwanadamu. Namaanisha nini kwa hili? Naam, jina la kitabu, tunakiita Maombolezo, na kuna sababu ya hilo.

Katika utamaduni wa Kiebrania, katika utamaduni wa Kiyahudi, kitabu kina majina mawili. Na la kwanza linafuata mpangilio ambao mara nyingi tunaupata katika vitabu katika Biblia ya Kiebrania. Unachukua neno la kwanza, na hilo ndilo jina.

Na kwa hivyo Echa, kilio hicho, kelele hiyo, unaweza kurejelea Maombolezo. Inasema katika Echa, na hapo ndipo. Lakini walikuwa na jina lingine, na hilo lilikuwa Kinot .

Na Kina, nadhani nimetaja hapo awali, ni neno la maombolezo ya mazishi. Na Kinoth ni wingi, maombolezo ya mazishi. Na inashangaza sana kwamba hilo ndilo jina la kitabu.

Ingeweza kuitwa Maombi au Maombi ya Maombolezo na kungekuwa na neno la Kiebrania ambalo lingefaa maelezo hayo. Lakini kuna utakaso huu wa huzuni ya mwanadamu katika jina la kitabu. Maombolezo ya mazishi.

Huzuni ni muhimu. Michakato hiyo ya huzuni ni muhimu, na inafungamana na moja ya aina mbili tunazopata katika kitabu. Sio maombolezo ya maombi, labda njia ya heshima zaidi, njia ya kiroho, njia ya kitheolojia, lakini mchakato huo wa kibinadamu wa kufanya kazi kupitia huzuni polepole lakini kwa hakika, Kina, maombolezo haya ya mazishi, pamoja na maonyesho yake yote ya kimwili ya kurarua nguo zako na kutokwa na machozi na kadhalika. Na kwa hivyo, ni sherehe ya kile kinachotokea hapo katika kichwa halisi.

Na kisha hoja inayofuata, hoja ya saba, inatusaidia katika kuomboleza kwa kutoa mfano wa kimaandiko. Kuomboleza ni sahihi kwa sababu hapa kuna simulizi la watu walioomboleza katika kipindi chote cha Maombolezo.

Hii inanikumbusha mifano mingine michache tunayoipata katika Agano la Kale, na mmoja wao ni simulizi katika 1 Samweli. Unamkumbuka Hana? Hakuwa na mtoto. Kulikuwa na mke wa pili ambaye alipata mtoto, na labda alisema, mshikilie mtoto wangu kwa muda mfupi, lakini si kwa muda mrefu.

Lazima nimnyonyeshe mtoto wangu kwa sababu ni mtoto wangu, sivyoy? Si mtoto wako. Na alikuwa mchafu sana. Mke huyo mwingine alikuwa mchafu sana.

Na Hana alikuwa na huzuni sana, na mume maskini, aliyekamatwa katikati alijaribu kumfariji; naam, nakupenda, nakupenda, lakini kwa namna fulani hiyo haikutosha. Na kwa hivyo wakati wa sherehe, anaenda hekaluni huko Shilo, na inasema, 1 Samweli 1:10, alikuwa na huzuni kubwa na akamwomba Bwana na kulia kwa uchungu. Na akaweka nadhiri hii, Ee Bwana wa majeshi, laiti ungeangalia mateso ya mtumishi wako na kunikumbuka, wala usinisamehe mtumishi wako, bali ungempa mtumishi wako mtoto wa kiume.

Kisha nitamweka mbele yako kama Mnadhiri hadi siku ya kifo chake. Nitamkabidhi kwa utumishi wako. Na hapo ndipo, huo ni mfano mwingine wa kidini na ahadi ambayo Hana anatoa, lakini anataka sana, anajaribu kumshawishi Mungu, nataka sana mtoto.

Sitamweka, nitamlea kwa miaka mitatu lakini kisha nitamkabidhi mikononi mwako, nitamkabidhi mahali patakatifu. Na kisha mfano wa pili si simulizi lenyewe, lakini unapatikana katika maombi; unapatikana katika sala ya Sulemani katika 2 Wafalme. 2 Wafalme sura ya 8 na mistari ya 37 hadi 39, hapana ni Mfalme 1 sivyo, Mfalme 1 sura ya 8 mistari ya 37 hadi 39.

Inazungumzia matumizi ambayo hekalu linaweza kuwekwa, na matumizi makubwa ni kuwa mahali ambapo maombolezo ya maombi yanaweza kusikika. Na kwa hivyo kunaweza kuwa na aina zote za migogoro, lakini haijalishi ni mgogoro gani, unaweza kuja hekaluni ukiwa na uhakika kwamba Mungu atasikia na Mungu atajibu maombi hayo. Na kwa hivyo, ikiwa kuna njaa yoyote nchini, ikiwa kuna tauni, ukavu, ukungu, nzi au viwavi, mengi yanaweza kwenda vibaya na kuzuia mavuno.

Ikiwa adui yao watawazingira katika mojawapo ya miji yao, hilo linatuleta karibu na maombolezo. Tauni yoyote, ugonjwa wowote uliopo, sala yoyote, ombi lolote kutoka kwa mtu yeyote au kutoka kwa watu wako wote, mtu binafsi au jumuiya. Wote walikuwa wanajua mateso ya mioyo yao wenyewe hivyo wakainyoosha mikono yao kuelekea nyumba hii.

Na mateso ya mioyo yao wenyewe, yaani, mwitikio huu wa kibinafsi kwa mgogoro huu wa lengo, chochote kile. Kunyoosha mikono yao kuelekea nyumba hii, ndivyo wanavyohitaji kufanya. Na kisha hapa sala iko, hapa mbinguni mahali pako pa kuishi, samehe, tenda, na uwape wote unaowajua mioyo yao.

Na hivyo ndivyo ilivyo, kuna mfano mwingine katika matumizi maalum ambayo hekalu linaweza kuwekwa. Na naamini kwamba sala hii inaletwa kwenye muktadha halisi wa hekalu lililoharibiwa.

Na kisha hoja ya nane, tumeona ni mchakato mrefu katika maombolezo na inaonekana kuendelea.

Na wakati mwingine ilikuwa ikizunguka-zunguka. Huzuni iliendelea kurudi, kama vile malalamiko na hatia. Lakini hisia hiyo ya kupoteza iliendelea kurudi na kutawala katika mashairi yote kwa zamu.

CS Lewis, sijamtaja sana, lakini kitabu chake kidogo, *A Grief Observed*, ni kitabu cha kitamaduni sana katika utafiti wa huzuni. Kwa sababu aliandika majibu yake baada ya mkewe, mke mpendwa Joy, kufariki kutokana na saratani. Na hili ni jambo moja

alilosema, huzuni ni kama bomu linalozunguka na kuangusha mabomu yake kila wakati duara linapolileta juu.

Kwa hivyo, inaendelea kurudi na kurudi na kurudi kwa muda mrefu. Na hivi ndivyo huzuni ilivyo. Na unasikia katika marejeleo haya yanayorudiwa kwamba inaendelea kurudi, na ni tafakari ya jinsi kutaniko lilivyokuwa likifikiria na linapaswa kufikiria.

Hiyo ni sehemu ya asili ya kushughulikia huzuni. Na hapa tena narejelea kitabu hicho, Njia Kupitia Huzuni. Nadhani kina maoni mazuri katika hatua hii.

Huzuni haitabiriki. Mtu huwa na mfululizo wa siku njema na kisha hurudi katika hisia mpya ya huzuni. Lakini hiyo haimaanishi kurudi nyuma au ukosefu wa maendeleo.

Kupanda na kushuka mara kwa mara ni sehemu ya kawaida ya kufiwa. Na kuna kutokuwa na uhakika huku. Kunachukua muda, huondoka, na kurudi tena. Hivi ndivyo inavyotokea katika Maombolezo.

Jambo la tisa ni kwamba kuna nafasi ya kupinga. Kuna nafasi ya changamoto, hata kumpinga Mungu. Na tuliona hili katika video iliyopita, kwamba kwa nini, kwa nini? Sio sababu moja tu, sababu mbili.

Kwa nini, kwa nini? Na hii ni sababu ya kuchanganyikiwa na ya kupinga. Na Lewis aliona hilo katika kitabu chake, A Grief Observed. Na maoni moja anayotoa yanaonekana kuwa ya kejeli, lakini ndivyo alivyohisi.

Mungu hayupo sana, msaada katika shida. Na hii inaendana sana na jinsi Maombolezo yanavyofungwa.

Na kisha hoja ya kumi, kuna nafasi ya malalamiko.

Kulalamika dhidi ya watu wengine ni wito wa haki itendeke. Na tuliona katika Maombolezo yenyewe wito huu wa malalamiko ukiwa kama ombi. Katika sura ya 1 na mstari wa 9, tunaona kwamba Sayuni anaingilia kati.

Ee Bwana, angalia mateso yangu, kwa maana adui ameshinda. Adui ametenda makuu. Adui ametenda kwa kiburi.

Kuna maandamano dhidi ya adui huyu, na kuna wito wa kuwaadhibu. Wamekosea, na wanahitaji kuadhibiwa.

Huenda mimi nikosea, mimi nikosea, lakini wao pia wakosea. Kwa hivyo uwe mkweli, waadhibu. Na kuelekea mwisho wa sura ya 1, waache wawe kama mimi nilivyo.

Uovu wao wote na uje mbele zako. Uwatendee kama ulivyonitendea mimi kwa sababu ya makosa yangu yote. Pia kuna makosa upande wao.

Na kwa ajili ya haki, jambo lazima lifanyike. Na linaendelea katika sala hiyo ya manung'uniko ambayo mshauri anarudia katika 3:59. Umeona ubaya niliotendewa, Ee Bwana. Hukumu kesi yangu, chukua upande wangu.

Na 64 hadi 66, uwalipe kwa matendo yao, Ee Bwana, sawasawa na kazi ya mikono yao. Uwafuate kwa hasira na uwaangamize kutoka chini ya mbingu ya Bwana. Tunaweza kusema si Wakristo, lakini tunaweza kukumbuka kwamba nilikuelekeza kwenye 2 Wathesalonike sura ya 1 katika mistari ya 5 hadi 10.

Kuna kauli hii hii ya huruma ambayo Paulo anaitoa—yenye huruma kwa niaba ya Wakristo wa Thesalonike wanaoteswa—kwamba Mungu atawaadhibu wale wanaomtesa. Tunaona hili likitajwa, kwa mfano, katika kitabu cha Ufunuo.

Ufunuo sura ya 6, mstari wa 9 na 10. Alipoifungua muhuri wa tano, nikaona chini ya madhabahu roho za wale waliochinjwa kwa ajili ya neno la Mungu na kwa ajili ya ushuhuda wao. Wakalia kwa sauti kuu, Bwana Mwenye Enzi Kuu, mtakatifu na wa kweli, itachukua muda gani? Pinga hapo, pinga.

Itachukua muda gani kabla ya kuhukumu na kulipiza kisasi cha damu yetu kwa wakazi wa dunia? Tunaipata pia katika mfano ambao Yesu aliusimulia katika Luka 18. Alisimulia mfano kuhusu mjane anayeendelea kuja kwa hakimu huyu na kusema, Nipe haki dhidi ya mpinzani wangu. Naye anamsumbua na kumsumbua, na hatimaye hakimu huyu anasema, Nitampa haki yake.

Kwa hivyo, asinichoshe kwa kuja kila mara. Na maana ya mfano, sikiliza kile ambacho hakimu asiye haki anasema. Je, Mungu hatawatendea haki wateule wake wanaomlilia mchana na usiku? Je, atachelewa kuwasaidia? Nawaambia , atawatendea haki upesi.

Haki dhidi ya wapinzani wao, kwa kweli. Na hiyo hapo. Ninapenda kusoma vitabu vya mafumbo.

Kwa sasa ninapitia mfululizo, kama miaka 15 hivi, ulioandikwa na mwandishi Mwingereza, PD James. Na kwa kweli alikuwa Mwanglikana. Na tunaona mada za kitheolojia zikijitokeza hapa na pale.

Na aliandika kitabu kinachoitwa Original Sin. Na kichwa hicho, nyuma ya kichwa hicho, ni ukweli wa kampuni ya uchapishaji kando ya Mto Thames huko London. Na kulikuwa na makosa ya zamani ambayo yalifanywa katika vizazi vya zamani miongoni mwa wale waliokuwa wakimiliki na kuendesha kampuni hii ya uchapishaji.

Na ilijitosheleza yenyewe kwa njia tofauti. Na hiyo ndiyo ilikuwa hadithi ya jumla. Lakini ninachotaka kurejelea ni tukio maalum ndani yake.

Kulikuwa na ofisi hapo. Na unamkuta mtu huyu, mtu huyu wa makamo, ambaye kwa kweli ni Myahudi. Na kisha kuna msichana mdogo, mwanamke kijana mpiga chapa.

Na hana hisia au matarajio mengi ya kiroho hata kidogo. Lakini siku moja, anazungumza kuhusu Mungu. Na anamwambia karani huyu, mfanyakazi huyu, Myahudi huyu, Kama ningekuwa na Mungu, ningependa awe mwerevu, mchangamfu, na mcheshi.

Na mfanyakazi mwenzake Myahudi akasema sina uhakika kama ungempata faraja kubwa watakapokupeleka kwenye vyumba vya gesi. Huenda ukapendelea Mungu wa kisasi. Na hapo ndipo.

Hilo linahitimisha. Inategemea mahali tulipo. Na tunapoteswa, tunalia kwa sauti kubwa kama vile maandiko haya yanavyoonyesha katika Agano Jipya na Agano la Kale.

Kwa hivyo kuna nafasi ya malalamiko, yasema maandiko. Na wito wa haki dhidi ya maadui wa kibinadamu wanaotutendea vibaya.

Kisha, hatua ya kumi na moja, hatua ya mabadiliko, hatua ya mabadiliko.

Kama nilivyosema hapo awali, si kufungwa. Hatimaye, mtu anatumaini kufikia kufungwa, lakini kuna hatua ya mabadiliko ambapo maumivu ni mabaya zaidi kama kawaida.

Lakini ndio, unaweza kuona mwanzo wa mapambazuko, mwanzo wa giza hilo likiondoka polepole mashariki. Ishara ndogo tu ya hilo. Na hii ndiyo hatua ambayo Maombolezo 5 yanafikia.

Mabadiliko haya na mwanga wa matumaini kwa ajili ya mustakabali mzuri. Na hivi ndivyo mshauri alivyopitia alipozungumzia tafakari zake kwa maombolezo ya kwanza kwamba Mungu alijibu. Mungu akakaribia akasema, msiogope.

Na hiyo ilikuwa hatua ya mabadiliko kwake. Na pamoja na hatua hiyo ya mabadiliko, alifikiria kupitia mateso hayo. Sijafikia mwisho.

Sijafika mwisho. Kwa kweli mimi ni mwokozi. Na hii inampeleka kuchunguza Kutoka 34 na mstari wa 6 na hazina anayoipata hapo.

Lakini hizi dhamira za matumaini kwa mustakabali mzuri, lakini lazima zijiambulishe. Na kinyume na hayo, tunaweza kuwa na marafiki wenye nia njema wanaokuja pamoja nasi na kutuhakikishia kwamba itakuwa bora mwishowe. Tutashinda.

Na hatuithamini wakati huo. Na kitabu hicho, *The Path of Grief*, kinataja hilo. Kwa kweli, nimepata njia kadhaa za kushughulika na watu wanaosema mambo kama, yote ni kwa ajili ya mema.

Hujui hilo sasa, lakini utafanya hivyo siku moja. Nadhani ningesema sasa. Sijisikii hivyo tu.

Na kwa hivyo, haifai. Na kuna watu ambao hupenda kunukuu Warumi 8:28. Itakuwa sawa. Warumi 8:28. Mambo yote hufanya kazi pamoja kwa mema kwa wale wampendao Mungu, walioitwa kwa kusudi lake.

Hiyo ni sawa. Amini tu hilo. Na si rahisi kama hilo.

Na unachopaswa kukumbuka ni muktadha ambapo Warumi 8:28 inasemwa. Na inasemwa na na kwa watu wanaopitia, katika mstari wa 35, shida, dhiki, mateso, njaa, uchi, hatari, au upanga. Matarajio haya yote yalikuwa halisi sana au yalikuwa yamepatikana kwa kweli.

Katika muktadha huo, tunaweza kutumia Warumi 8:28. Na kwa hivyo, tunaweza kuitumia ikiwa tumepitia mateso hayo na kusema, ndiyo, ni kweli. Tunaweza kuitumia kwa mwamini mwenzetu anayeteseka ikiwa tutaitumia kama ushuhuda. Ninajua ni kweli, lakini kuitupa tu peke yake, hii haisaidii.

Lakini mawazo ya matumaini ya mustakabali chanya yaliyojitambua, hayo ni mahali pazuri pa kufikia. Na ni hatua ya mabadiliko.

Jambo la kumi na mbili ninalotaka kuuliza ni swali la mponyaji aliyejeruhiwa, ambalo nimewahi kulizungumzia hapo awali.

Sitazungumzia kwa kirefu sasa. Tuliona kwamba inarudi kwenye hadithi ile ya kale iliyochukuliwa na Carl Jung na kisha ikarudiwa na Henry Nowen, ambaye aliitumia kwa wachungaji katika kitabu chake *The Wounded Healer*. Mshauri ni mponyaji aliyejeruhiwa sana.

Na makovu yake yalimstahili, mtu anaweza kusema, kutibu majeraha ya wazi ya wale waliokuwa karibu naye. Lakini pia, kuna hisia nyingine ambayo ni kweli, na ambayo tulimwona mshauri akishindwa nayo, kwamba inaweza kuwa ni kujaribu sana kumsaidia mtu anayeteseka. Na mtu hujichukulia mwenyewe kupita kiasi, na inazidi sana.

Na mtu anahitaji muda wa kupumzika baada ya hapo. Tuliona sehemu mbili katika sura ya 2 na sura ya 3 ambapo mshauri anajibu kwa njia hiyo hiyo. Hawezi kuvumilia.

Inashangaza sana. Hili pia ni kweli. Linaendana na dhana ya mponyaji aliyejeruhiwa.

Jambo la 13, kuna haja ya muda wa kutosha katika kuomboleza. Tunaweza kukosa subira na watu wengine wanaomboleza. Na tunasema, ondokana nayo.

Achana na hilo. Hilo ndilo tunalotaka kusema. Huu ni anasa unayojishughulisha nayo ili kukaa hapa.

Na kwa namna fulani, mshauri alikabiliwa na hali hii. Na nadhani hiyo ndiyo siri ya sura ya 4, kwamba aligundua kwamba alihitaji kuonyesha subira. Huwezi kuruka kutoka sura ya 3 hadi sura ya 5. Lazima uhuzunike zaidi kidogo.

Kutaniko, mnapaswa kuomboleza zaidi. Na kwa hivyo, huzuni ina ratiba yake. Kuna haja ya muda wa kutosha.

Kumi na nne, tunapaswa kutambua kwamba kuomboleza kunaweza kusababisha hatari kwa imani au maisha. Na kuna kisa cha Charles Darwin. Na nilikuwa nikisoma makala siku nyingine iliyozungumzia jambo hili.

Charles Darwin, alipoteza imani yake. Na wacha nikuambie ni kwa nini alipoteza imani yake. Charles Darwin hakuwahi kupona kutokana na kifo cha binti yake kipenzi, Annie, mwenye umri wa miaka 9. Hakuweza kuthubutu kuhudhuria mazishi ya mtoto huyo au kutembelea kaburi lake kwa miaka 12.

Hakika, aliepuka wilaya nzima ambayo yeye na mkewe walikuwa wakiishi. Na kwa namna fulani, hii haikutarajiwa kusema kwamba Darwin alipoteza imani yake kwa sababu alimpoteza binti yake kipenzi, mtoto huyo wa miaka 9. Na makala hiyo inaendelea kusema kwamba hii ndiyo iliyomgharimu Darwin Ukristo wake.

Ni dhana potofu ya kawaida kwamba mtu mkuu aliacha kumwamini Mungu kutokana na utafiti wake kuhusu asili ya spishi, na hasa zetu. Kwa kweli, kazi yake ya kitaaluma haikuwa na uhusiano wowote na imani zake za kidini au ukosefu wake. Yeye mwenyewe alisema sayansi na imani vilikuwa tofauti kabisa na havikuwa vimeunganishwa kabisa.

Alilaani, kama wanaume na wanawake wote wenye busara wanavyofanya, uwongo kwamba sayansi ilikuwa adui wa dini. Aliwaza kinyume chake, kama kuna chochote. Lakini hakuweza kuona haki au sababu ya kifo cha Annie.

Na badala ya kumkasirikia Mungu asiye na haki na asiye na busara, alipendelea kupunguza imani yake kwa Mungu. Na kuna hatari kubwa miongoni mwa waumini

wanaoomboteza. Na hili ndilo tatizo kubwa lililowapata waumini Wayahudi kutokana na Mauaji ya Kimbari.

Haiwezekani sana kiasi kwamba Wayahudi wengi waliacha imani yao kwa Mungu kabisa. Na moja ya misheni kubwa ya Elie Wiesel ilikuwa kulalamika kuhusu hili na kusema, ndiyo, siwezi kuvumilia Mauaji ya Kimbari, lakini hayaondoi imani yangu kwa Mungu. Kwa hivyo, kuna hatari kwa imani.

Na kuna hatari kwa maisha. Nilidhani ilikuwa imezidishwa sana mwanzoni. Dorothee Sulla, katika kitabu chake kuhusu mateso, alifikia hatua ya kusema, lazima utoe maneno kuhusu huzuni yako, lazima uzungumze, la sivyo inaweza kusababisha kujiua.

Huzuni yako inaweza kuwa kama vile, usipoishughulikia, usipopitia michakato ya huzuni, basi inaweza kuwa kujiua ndiyo matokeo. Lakini nakumbuka kwamba katika moja ya ziara za kasisi wangu, nilikutana na kijana Mkristo ambaye alikuwa akiteseka kwa njia hiyo hiyo. Na acha nikusomee nilichoandika.

Raymond alipelekwa hospitalini jioni moja kama tahadhari dhidi ya kujiua. Alikuwa mtu mzuri katika umri wake wa miaka ishirini, akimsaidia mchungaji wa vijana kanisani mwake na aliyejitolea kuwasaidia vijana. Sasa , alihitaji msaada.

Miezi michache iliyopita, wazazi wake walikuwa wamefariki, mmoja baada ya mwingine, viboko viwili vikali. Kisha akagundua kuwa mpenzi wake alikuwa amekufa kutokana na kutumia dawa za kulevya kupita kiasi. Yote yalikuwa mengi kupita kiasi.

Aliletwa na ambulensi hadi kwenye kitengo hiki cha magonjwa ya akili kilichofungwa. Siku iliyofuata, wafanyakazi walimwomba kasisi amtembelee. Nilipofika, nilimuamsha Raymond kwa upole kutoka usingizini nikiwa nimechoka.

Akiwa na macho yaliyojaa huzuni, aliketi kitandani na kusema, Ninachotaka kufanya ni kulala tu. Nilifurahi kumsikia akionyesha aina hii salama ya kukataa. Ilinifanya nigundue kwamba kukaa kwake hakutakuwa kwa muda mrefu, na hivi karibuni angepelekwa kwa wagonjwa wa nje.

Na kwa hivyo, hii ilikuwa labda ziara yangu pekee. Pia niligundua kuwa hii haikuwa fursa ya mazungumzo marefu ya kichungaji. Ni ujumbe gani mfupi ningeweza kuacha kuhusu njia ya kusonga mbele? Nilifikiria kwa muda na kusema, Nataka kukuachia maneno matatu, Raymond: machozi, mazungumzo, na wakati.

Niliongeza sentensi fupi kwa kila neno kisha nikamwambia arudi kulala na kukumbuka maneno hayo matatu alipoamka. Nilimwacha na kusema, Mungu akubariki. Baadaye, mwishoni mwa kitabu, narudi kwenye hadithi hii.

Raymond, kijana ambaye hadithi yake ya huzuni isiyoweza kufarijika ilisimuliwa katika utangulizi wa kitabu hiki, alipoamka kutoka usingizini mwake aliouhitaji sana, huenda hakukumbuka ziara yangu. Uchovu na mfadhaiko ni maneno yenye nguvu ya kujisifu. Lakini nadhani maneno hayo matatu, machozi, mazungumzo, na wakati, yalianguka kama mbegu katika fahamu zake na kuota katika wiki zilizofuata.

Maombolezo ya msiba wake binafsi hayangekuwa na mwisho wa haraka au rahisi, lakini matumaini hutoka kwenye maombolezo. Tumaini, chombo cha uponyaji, lina mbegu ndogo sana, lakini zinatoa uhai. Na hivyo ndivyo tulivyo.

Hatari hiyo lazima izingatiwe sana, hatari ya kupoteza imani na hata hatari ya kupoteza maisha.

Kisha, hoja ya kumi na tano, hoja ya mwisho ninayotaka kusema, narejelea tena kitabu cha Gerald Sitzer, na narejelea kichwa, *A Grace Disguised, How the Soul Grows Through Loss*. Na mwanzoni, nilichukizwa.

Angewezaje kusema ni neema iliyofichwa? Alimpoteza mama yake. Alimpoteza mke wake. Alimpoteza mmoja wa watoto wake katika ajali hiyo mbaya ya gari.

Hatimaye, ilikuwa muda mrefu baada ya kuweza kuitambua kama neema iliyofichwa, na aliweza kuiunga mkono kwa kichwa kidogo: *Jinsi Nafsi Inavyokua Kupitia Kupoteza*. Wakati mmoja, anazungumza kwa njia hiyo, na anasema jinsi, kwa njia ya ajabu, huzuni yake imemsaidia kukua, na huzuni yake imembadilisha kuwa nzuri. Hili ni jambo ambalo tunahitaji kukumbuka, jambo ambalo hatuwezi kuthamini kwa muda mrefu tunapozidiwa na huzuni, na tunaona kwamba huzuni ni ya kupita kiasi, kwa kweli.

Yesu alisema, Heri wale wanaoomboleza, maana watafarijiwa. Huzuni inaonyesha kwamba watu waliopoteza wanaishi kihalisi katika ulimwengu wa taabu, na inaonyesha uchungu wa kihisia wa watu wanaohisi maumivu kwa ajili yao wenyewe au kwa ajili ya wengine. Huzuni ni nzuri na yenye neema.

Hupanua roho hadi roho iweze kuomboleza na kufurahi kwa wakati mmoja, kuhisi maumivu ya dunia na kutumaini uponyaji wa dunia kwa wakati mmoja. Hata kama ni chungu kiasi gani, huzuni ni nzuri kwa roho. Huzuni kubwa mara nyingi huwa na athari ya kuondoa unafiki, majivuno, na upotevu maishani.

Inatulazimisha kuuliza maswali ya msingi kuhusu kile kilicho muhimu zaidi maishani. Mateso yanaweza kusababisha maisha rahisi, yasiyojaa vitu visivyo vya lazima. Inafafanua vyema.

Ndiyo maana watu wengi wanaopata hasara ya ghafla na kali mara nyingi huwa watu tofauti. Hutumia muda mwingi na watoto wao au wenzi wao, huonyesha upendo na

shukrani zaidi kwa marafiki zao, huonyesha kujali zaidi kwa watu wengine waliojeruhiwa, hutoa muda zaidi kwa sababu inayofaa, au kufurahia zaidi mambo ya ajabu, ya kawaida, na kufurahia zaidi maisha ya kawaida. Katika filamu hiyo, Daktari, daktari mwenye kiburi ambaye haonyeshi kujali sana mahitaji halisi ya wagonjwa wake hubadilika anapogeuka kuwa mgonjwa ghafla mwenyewe.

Simulizi lake mwenyewe kuhusu kukumbana na saratani linamfanya awe nyeti kwa watu ambao hapo awali alikuwa amewatendea kama wagonjwa. Nasi ndio hao. Ajabu kusema, kuna jambo chanya sana la kusema kuhusu huzuni na mateso na huzuni, kwamba imetufanya, inaweza kutukuza, inaweza kutubadilisha kuwa mema, na tunaweza kufurahi, kuwa na furaha kwa ajili yake, na hata kufikiria kumshukuru Mungu kwa hilo, kwamba kuna jambo zuri lililotokana nalo.

Warumi 8:28, athari hiyo nzuri, ni kweli baada ya yote.

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hii ni kipindi cha 15, Maombolezo na Ukristo.